

Nemčija. — Sporočali smo zadnjič o nejednosti, ki vlada v Nemčiji glede proslavljenja 80letnice Bismarckove dne 1. aprila. Na edni strani nepopisno navdušenje za Bismarcka, na drugi pa neodjenljivo še večje in mnogoštevilnejše nasprotstvo. Minolo soboto je nemški državni zbor zavrgel s precejšnjo večino predlog, da naj se čestita Bismarcku k njegovi 80letnici. Torej celo zastop, katerega je Bismarck ustvaril, mu je nasproten in se ne bo udeležil njegovega slavlja. Preznačilno pač za Nemčijo. Jasno torej, koliko nasprotnikov ima Bismarck. Da je pa to nasprotstvo utemeljeno, ni dvoma. Ker se je zavrgel omenjeni predlog, nastal je grozen krik med prijatelji Bismarckovi. Očita se državnemu zboru nehvaležnost in Bog si ga vedi kaj. Državnozborni predsednik in eden podpredsednik sta odstopila in cesar sam je Bismarcku v posebnem telegramu izrazil svojo nevoljo vsled postopanja večine državnega zbora. Krona in ljudsko zastopstvo sta si torej glede proslave Bismarckove v odločnem nasprotstvu. Ko bi nemška vlada upala, da bi z razpustitvijo državnega zbora kaj opravila in z novimi volitvami pridobila več zastopnikov za svoje intencije, bi brezdvomno razpustila državni zbor in razpisala nove volitve. Ker se boji pa ravno nasprotnega, brezdvomno tega ne bo storila. Z novimi volitvami bi namreč ravno nasprotniki vlade — socialisti zopet kaj pridobili.

Francija. — Novi republikanski predsednik francoski Feliks Faure kaže svoje največje zanimanje za vse državne zadeve. Višjemu vojnemu svetu predseduje navadno le vojni minister. Ker pa je republikanskemu predsedniku s posebnim zakonom dana pravica, da razprave višjega vojnega sveta lahko sam vodi, odločil se je predsednik Faure obravnavam višjega vojnega sveta, če se bo šlo za splošne državne zadeve, sam predsedovati. Tega prejšnji predsedniki niso storili. Tudi se je predsednik odločil, da hoče velikim vojaškim vajam po več dni prisustvovati in ne le za en dan si ogledati vso vojaštvo, kakor so delali navadno republikanski predsedniki kot vrhovni poveljniki vojske.

Belgija. — V Belgiji še ni uvedena splošna vojaška dolžnost. Vsak premožnejši se lahko odkupi te dolžnosti, čemur je ta posledica, da vojake služijo le revnejši ljudje, kmetje in delavci. Jasno je torej, da socialistiški duh preveva tudi vojsko. V zadnjem ministerskem svetu je vojni minister general Bressine poudarjal, da socializem močno preveva vojsko in je izrazil dvom, da bi vojska, kakor je sedaj sestavljena, višila v slučajih notranjih nemirov svojo dolžnost. Zahteval je, da naj se čim preje uvede občna vojaška dolžnost. Ministrova izjava je vzbudila veliko senzacijo.

Azija. — O japonsko-kitajski vojski se poročajo razne stvari. Rusija je baje z Kitajsko sklenila tajno zvezo. Rusija bo v slučajih, če Japonska stavi preostre mirovne pogoje, napram Kitajski to podpirala. Da se bo Japonska vsakemu koraku od strani Rusije odločno uprla, je umevno. Sploh se sodi, da kitajsko-japonska vojska glede evropskih koristi še le preide v zanimiv stadij. — Kitajsko-japonska vojska je prevelikega kulturnega pomena za Kitajsko, ki se je vsled velikih izgub prepričala o slabi organizaciji svoje vojske, o pomankljivi upravi in nedostatnih prometnih zvezah. Brezdvomno bo Kitajska zanaprej skušala v vsem tem evropsko kulturo posnemati in ne bo več trdovratno ostala pri svojih navadah. Posebno gradnje železnic se bode moralo svobodneje vršiti. — Vspeh mirovnih pogajanj v Simonoseki je dvomljiv. Japonska vojaška stranka, ki ima sedaj prvo besedo v politiki, je za nadaljevanje vojske do popolnega poraza Kitajcev. Tudi parlament je za to. — Kitajskega pooblaščenca Li-Hung-Čanga, ki se mudi v Simonoseki glede mirovnih pogajanj, je na ulici napal neki fanatični 24letni Japonec in nanj ustrelil ter ga lahko ranil na obrazu. Vsa Japonska odločno obsoja ta atentat. Li-Hung-Čang je baje vse upanje zgubil, da bi se mirovna pogajanja ugodno završila. — Japonci so minole dni napali Pescadores otoke, a so njih napad Kitajci odbili.

Obrtnija.

Umetno staranje lesa.

Z umetno kombinacijo, z bistro hipotezo ali s srečnim slučajem se je že pojasnila marsikaka stvar v prirodi. Posebno se da po umetnem kemičnem potu marsikaj hitreje doseči, nego bi stvar pustili naravni pot. Vsaj smo že danes prišli do tega, da še moremo rast rastlin pospešiti ali pa zadržavati. Nekaj podobnega je tudi v nastopnem načinu staranja lesa. Znano je, da so cenjene stare gosli, posebno take, katere so narejene v delarnicah Amatijevi, Stradivarijevi in Storinerjevi itd., ali na katere je igral dalje kak slavni umetnik. Godci so že imeli tako rekoč prazno vero, da je v taci instrumentih občutka polna duša, katera izliva veselje in žalost v milih akordih. Čudili so se občno, da taka godala imajo polnejši, mehkejši in plemenitejši zvok, kakor godala današnjega časa. Dolgo so si ubijali glave, kako se je dosegla dobrina teh starih godal. Da bi jih posnemali, ali slučajno prišli tajnosti na sled, so lesove zakopavali, obešali na zrak in da še celo v dimnik; koliko se je že pisalo o tem, kako je ta ali oni odkril tajnost Amatijevo. Pokazalo se je pa, da je bila rešitev stare uganke lažja, nego se je pričakovalo. Dobrino starih instrumentov je napravil jedino čas. Ker pa dandanes ljudje še manj hočejo čakati, je bila naloga v tem, da to, kar je storila priroda v stoletjih, doseči v nekoliko dneh. Ko je znanost dognala, da je potrebno pred vsem le les dobro izsušiti, in odpraviti vse smolnate in olnate snovi, da se doseže najvišji zmožnost za tresenje, to je resanance pri godbi, je tehnika že rešila to nalogo, ki ni družega, kot umetno staranje lesa. Dotični les se zloži v velik železen kotel, tako, da se posamični kosi ne dotikajo, da pridejo s plini dobro v dotiko, in dvanajst ur se prepuste vplivanju vročega, nekega zraka. Tako se odpravi poslednja vlaga iz lesa. Sedaj se kotel zapre, zrak z zračno sesalko iz njega odpravi in napolni s kislikom, kateri se z električnimi iskrami ozonuje. V ta namen sta dve železni žici napeljana po steklenih cevih v kotel, in končujeta se v platinasti osti, mej katerima vedno švigajo električne iskre. Z močnim vplivanjem ozona se v poldne doseže, kar priroda dovrši v stoletjih, to je odstranijo se smolnati deli iz lesa. Tako pripravljajo les za godala s strunami in za klavirje, da se doseže polen lep glas. Sicer pa poslednji čas z ozonom tudi spirit čiste in skušajo celo kože strojiti.

Obrtnijske raznoterosti.

Luženje lesa. Če se raztopljeni 50 gr. umetnega alizarina pridene liter vode in nekaj kaplic salmijakovca ter potem les namaže s to tekočino, postane hrastov, jelkov in javorjev les rudeč, ako se je poprej že bil namazal z raztopljeno goluna in žveplenokisle ilovice, rujav pa če se je poprej bil namočil s kromovim galunom. Če se pa rabi žvepleno rujavi mangan